

“Życie wszelkiego ciała jest we krwi jego” (Kpł 17, 14) Spoglądając na ukrzyżowanego, wykrwawionego od głowy do stóp, Jezusa, każdy chrześcijanin rozumie, że ta Krew została przelana z miłości do skażonego człowieka. Przystępujemy do sakramentu spowiedzi i przyjmujemy Eucharystię, by oczyścić swą duszę z brudu grzechów i pojednać się z Bogiem. To jest najbardziej rozpowszechnione pojmowanie działania Krwi Zbawienia wśród wiernych. Jednak, aby w pełni uświadomić sobie cały ogrom bogactwa, do jakiego mamy dostęp dzięki tej drogocennej Ofierze, i jak wielka jest jej potęga w duszy i życiu człowieka, należy przyrzeć się Słowu Bożemu.

OCZYSZCZENIE I

USPRAWIEDLIWIENIE

“Prawie wszystko oczyszcza się krwią według Prawa, a bez rozlania krwi nie ma odpuszczenia grzechów” (Hbr 9, 22). To właśnie Krew Baranka, przyjmowana w komunii, wymazuje z ludzkiej pamięci dłużny zapis starodawnej winy, “oczyszcza sumienie z martwych uczynków” (Hbr 9, 14) i rozpamiętywania popełnionego grzechu, zmywa poczucie brudu, nieczystości, niegodności i zawstydzienia. “Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby czerwone jak purpura, staną się jak wełna” (Iz 1, 18), gdy zostaną zanurzone we Krwi. † Gdy Bóg widzi przyjmowaną Krew Umiłowanego Syna, to więcej nie widzi i nie pamięta grzechu (por. Hbr 10, 17), a szatan traci wszelkie prawo do oskarżenia i posiadania duszy, gdyż następuje usprawiedliwienie w oczach Boga. Całe jestestwo człowieka zostaje omyte z piętna bezprawia oraz niemoralności i znów staje się czysty tak, jakby nigdy przedtem nie grzeszył.

UŚWIĘCENIE I ODNOWIENIE

Słowo Boże niejednokrotnie powtarza, że Jezus przelał swoją Krew ku uświęceniu człowieka, aby mógł zbliżyć się do Świętego Boga. Tylko i wyłącznie dzięki przyjętej ofierze Krwi, Duch Święty może zejść i zasiać nasienie Prawa Bożego w sercu i umyśle (por. Hbr 10, 10-17), wzbudzając zamiłowanie do świętości, przestrzegania przykazań i poznawania Słowa Bożego. Ilekroć jest ludzi, którzy znają przykazania i czytają Biblię, jednak, mają ogromny problem z przestrzeganiem prawd moralnych i żyją w nieustannych upadkach i zniewoleniach. A to dlatego, że nie zastosowują Krwi Chrystusa w swoim życiu. „Kto nie spożywa Ciała Syna Człowieczego i nie pije Krwi Jego, nie będzie miał życia w sobie” (J 6, 53).

Przyjmując Krew, istota ludzka zostaje duchowo wszczepiona do „krzewu winnego” (por. J 15, 5), którym jest sam Jezus, i staje się jego żywą latoroślą, gdzie zaczyna bić Jego Krew. Na skutek tego, przez namaszczenie Ducha Świętego, człowiek staje się nowym, bardziej doskonałym, stworzeniem z czystymi myślami, pragnieniami, dążeniami i wartościami. Przestaje rozkoszować się w grzechu, a zaczyna go nienawidzić. Nagle tam, gdzie panował duch nieczysty i zamiłowanie do rzeczy światowych, opadają wszelkie mury wyniosłości, egoizmu, chciwości, pychy, pogardy, i kruszeją nawet najmocniejsze łańcuchy zniewolenia. Niegdyś skamieniałe i brutalne serce, staje się ciche, łagodne, pokorne i wydaje nowe owoce w swoim życiu: miłość, radość, pokój, cierpliwość, łaskawość, dobroć, uprzejmość, cichość, wierność, skromność, wstrzemięźliwość i czystość. Trwając w Jezusie, człowiek zaczyna duchowo dojrzewać do postawy miłości i miłosierdzia wobec innych ludzi i staje się posłannikiem Boga samego na ziemi.

UWOLNIENIE I TRYUMF NAD MOCAMI CIEMNOŚCI

Krew Zbawiciela nie tylko zmywa grzech, lecz także wyzwala z jego niewoli i usuwa pragnienie nieczystości z serca człowieka. Daje Ona ponadnaturalną siłę stanowczo przeciwstawić się pokusie w przyszłości. Jak Jezus na pustyni przepędził szatana, tak i my, mając udział w Jego Krwi, dostajemy moc powiedzieć podszeptom diabelskim zdecydowane: „Idź precz!”.

Zwycięzamy wszelkie dzieło szatana “dzięki krwi Baranka i dzięki słowu swojego świadectwa” (Ap 12, 11). Za każdym razem, gdy z wiarą przywołujemy Krew Zbawienia i zwycięsko ogłaszamy, co Ona dla nas osiągnęła, to przypomina całemu piekłu o porażce, rozbraja moc ciemności i niszczy jego dzieło. “Oto daję wam władzę stąpania po węzach i skorpionach, i po całej potędze przeciwnika, a nic wam nie zaszkodzi” (Łk 10, 19). Legiony diabelskie nie mogą przekroczyć granicy, gdzie z wiarą jest przyjmowana i przywoływana krew Jezusa. Nasza niezachwiana wiara jest kluczem, który otwiera drzwi do Serca Jezusa, gdzie możemy bezpiecznie się ukryć.